

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE WIE JEUGD VERNIEUWT

ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr V. Hepp, Dr K. Schilder, Dr C. Tazelaar en Dr J. Waterink

Medewerkers: Dr H. A. van Ankel, Solo; Drs J. van Ankel, 's-Gravenhage; Dr H. E. van Ankel, Utrecht; Dr Henry Beets, Grand Rapids; Dr Joh. C. Breen, Amster-
dam; Dr K. Fernhout, Vreeland; Prof. Dr F. W. Grosbeide, Amsterdam; Prof. Dr T. Hoekstra, Kampen; Dr G. Keizer, De Steeg; Dr B. A. Knappe, Amsterdam; Dr J. G.
Kunst, Arnhem; Dr G. R. Kuiper, 's-Gravenhage; Dr H. W. Laman, Assen; Dr C. Landheer, Amsterdam; Dr S. O. Los, 's-Gravenhage; Dr J. W. Marnef, Amster-
dam; Dr F. C. Meijster, Rotterdam; Dr J. C. Rullmann, Utrecht; Dr J. Thijss, Meppel; Dr J. Veldkamp, Hilversum; Dr D. H. Th. Vollenhoven, 's-Gravenhage; Dr J. de Vries,
Tilburg; Dr J. D. Wielenga, Hoofddorp; Mr J. A. de Wilde, 's-Gravenhage.

Adres der Redactie:

Prof. Dr V. HEPP, Van Breestraat 14, Amsterdam.

Drukkers-Uitgevers:

OOSTERBAAN & LE COINTRE, Goes
Tel. No. 58 — Postrekening No. 36000.

Abonnement: f1.25 per drie maanden bij vooruitbetaling

Voor 't Buitenland en Ned.-Indië f1.50 per jaar.

Advertentie: 25 ct p. regel — Losse nummers f0.15.

INHOUD: Paschen. — Uit de Schrift: Indien niet... maar nu... (1 Cor. 15:14-20). — Kerkelijk Leven: Synode-In-
drukken. X. Geen reactie. Zware toestand. Of op weg
naar punt. Gen. 2 en 3 ouder! Citatenschild. — Op-
voeding en Onderwijs: Wat er ontbreekt. — Pop. Wetenschap-
pelijke Schetsen: Schepping, Paradijs en Torenbouw I. —
Literatuur en Kunst: „Op de Vlaamse Binnenvaart”.
Perschoon. — Kerknieuws. — Advertenties.

Tot 12 April is het adres van den Eind-redacteur:
DUITSCH KAMPWEG, WOLFHEZE.

PASCHEN.

Het Paascheit, een der machtige zuilen van het
christendom, rees omhoog in één oogenblik.

Het kan niet in tijdsduur worden uitgedrukt, hoe-
lang het vorderde, dat de geest van onzen Koning
Jezus Zich met Zijn niet onthouden lichtem ver-
reende.

Snel dan de wonderboom schoot de zuil naar
hoven.

Hooger dan de wonderboom verheft zij zich.
En even vergankelijk als de wonderboom was,
even onvergankelijk is zij.

Zij is gegoten uit eeuwigheidsgraniet.

Zij zal niet doorbuigen, al drukt de kerk der
toekomst, het geestelijke gebouw der levende
steenen steeds zwaarder.

Zij zucht niet onder een zielen, straks ook on-
der een lichamenlast van een schare, die niemand
tellen kan.

Geen scheur, geen barst vertoont zij.

En heel de kerk van alle eeuwen jubelt het in
haar Paaschpsalm uit: Wij zien het, maar door-
gronden 't niet.

Geen scheur, geen barst in de Opstandingszuil?
Zoo heeft van den eigen morgen der opstanding
het ongelooft geïnspiceerd.

Reeds den eersten dag begon de wereld de
Paaschvreugde der discipelen te vergallen door
haar leugen.

Maar hoe de omgekochte wachters het ook uit-
hazunden: men heeft het lichaam van Jezus ge-
stolen, als wij slapen, zij lieten daardoor hun blij-
schap niet dempen.

Zij wisten.

Zij hadden gezien.

Menig keer daarna vertoende de heilige Ver-
reene zich aan hen met vele gewisse kenteekenen.

En zij, die door hen in Jezus' naam gelooven,
de levenskinderen, de zonen en dochteren der op-
standing laten de geestdrift van Paschen door alle
leugenen, welke tot op heden tegen het opstan-
dingsfeit gestoffeerd worden, niet dooven.

Al hebben zij zelf Hem niet gezien, zij juichen
met de jongeren mee: de Heere is waarlijk opge-
staan en Hij is van Simon gezien.

Zij zijn de zaligen, die niet zien en nochtans
gelooven.

Zij eischen geen zintuiglijke waarneming eer zij
aannemen, dat Jezus leeft.

Zoo deed Thomas.

Hij stelde de zintuiglijke waarneembaarheid van
den levenden Christus afhankelijk van zijn zintuig-
lijke waarneming.

Maar Christus gaf het hem bij Zijn verschijning
te verstaan, dat zintuiglijke waarneembaarheid en
zintuiglijke waarneming twee zijn.

En Thomas kon zijn standpunt niet handhaven.
Hij kon slechts aanbieden „mijn Heere en mijn
God!”

Geen enkele valsche verf loopt er door het he-
melich manner van de opstandingszuil.

Het is maagdelijk wit.

De strijd, welke om het Paascheit gestreden
wordt, concentreert zich voor een goed deel om
de zintuiglijke waarneembaarheid.

Nee, die zintuiglijke waarneembaarheid is maar
niet iets van minder belang.

De zaligheid, de eere Gods hangt er aan.

Indien de opstanding had plaats gehad op een
wijze, waardoor zij aan de zintuiglijke waarneming
als zodanig ware onttrokken, zij zou geen op-
standing zijn.

Al mag ik mijn vinger niet steken in het teeken
Zijner nagelen. Hij moet toch het lichaam hebben
betroffen, waarin dat teeken staat afgedrukt.

Wat zou het Paascheit betekenen, indien Chris-
tus niet te zien en te hooren en te tasten ware?

Dan zou de opstanding slechts een spelen met
woorden wezen.

De zintuiglijke waarneembaarheid is juist het
centrale in de verrijzenis onzes Heeren.

Dat heeft het ongelooft ter dege gevoelt.

Nu eens loochende het die zintuiglijke waarneem-
baarheid driest en stont, dan weder nam het fijne
kunstgrepen te haat en suggereerde: het zintuig-
lijk waarneembare is immers van lager orde, de
opstanding moet in de sfeer van de hoogste fei-
telijkheid worden gezocht en in die sfeer draagt
zich alles geestelijk toe.

En het moet niet schaamte bekend, al die onge-
loofsvindingen naseeneren in de Paaschprediking
van tegenwoordig.

Het wordt van de kansels uitgezond: Paasch-
feest is lentefeest. De opstanding is het symbool
van het nieuwe leven, dat steeds weer uit wat
dood scheen doorbreekt. Zoo kan ook het geloof
in Gods heide niet sterven. Het kan doormaken
een winterijd. Maar daarna botten toch de knoppen
uit en uit die knoppen wringen zich bladeren,
bloemen en vruchten en de zoon van den hemel-
schen Vader vervult de lichten van geurige men-
schenliefde.

Het wordt van de kansels gepropageerd: de droef-
heid had bij de discipelen het dieptepunt bereikt.
Wilden zij niet psychisch samenbreken, dan moes-
ten zij wel tot autosuggestie de toevlucht nemen.
Zij infecteerden elkander: hij kan niet dood zijn.
En de meest sensibele naturen onder hen kregen
hallucinaties: zij zagen hem in levenden lijve vóór
zich. Zij aanbaden hem. Doch dat is het beste
bewijs, dat het christendom niet staat of valt met
mensen. De eerste christenen waren argeloze
zielen, maar in gebrekkige vormen brachten zij
de boodschap der onsterfelijkheid. Dit is het eigene
in het Paaschevangelie: de herinnering van den
Goede, den Groote leeft voort en zal menigvee-
len voorbeeld zijn op het moeilijke levenspad, aan-
sporen tot zachtaardigheid, geduld geven bij het
lijden, sterkte instorten om te sterven en tot het
einde toe het optimisme doen behouden.

Het wordt van de kansels geleeraard: verre boven
den zintuiglijk waarneembaren mensch Jezus gaat
de Christus-idee. En nu bestaat hierin de opstan-
ding, dat men na het sterven van Jezus de Chris-
tus-idee, welke vooral in de astraalreligies reeds
lang bestond; op Jezus toepaste, in dien zin verrees
Jezus voor de „leerlingen” uit het graf en dit
maakt de blijdschap van Paschen uit, dat de Chris-
tus-idee onvergankelijk, onuitroeibaar is. Menschen
gaan heen, maar de ideeën blijven.

Het wordt van de kansels verkondigd: niet de
historische Jezus heeft de hoogste waarde voor het
christelijk geloof. Het moet u te doen zijn om
den thans levenden Heer in den hemel. Indien
gij Zijn gemeenschap ervaart, dan kunt gij desnoods
alle historische werkelijkheid missen. Dan is er
u weinig aan gelegen of Jezus uit een moedermaag
is geboren, of Hij inderdaad leefde, gelijk de evan-
gelien u beschrijven, of Hij opstond en door allen
die in 1 Korinthe 15 worden vermeld is gezien,
of Hij voor de oogen van zijn discipelen ten hemel
voer. Al zou de historische kritiek u dat alles ont-
nemen, de waarheid van het Christelijk geloof zou
er niet door veranderen. De echte opstanding rust
voor u hierin, dat gij u het contact met den
levenden hemel in Christus bewust wordt.

Zoo wordt op allerhande wijze, zelfs door u te
vleien met de hoogere werkelijkheid van ervaring

en bevinding, aan de zintuiglijke waarneembaarheid
van de Opstanding en den Opgestande getornd.

Zoo wordt het Paascheit ontfiet.

Maar de oprecht geloovige onderkent in al deze
theorien en hypothesen de stem van den Leu-
genaar van den beginne.

Hij hoort hierin een herhaling van het: is het
ook?, waarmee de verleiding eens tot den mensch
kwam.

En hij verjaagt den duivel van de deur van zijn
hart met een: ga weg, Satan, daar staat geschreven:
de Heere is waarlijk opgestaan en Hij is van
Simon gezien.

Mijn Heiland bleef niet zintuiglijk waarneembaar
in den dood.

Want dan was Hij mijn Heiland niet meer.

De doodverwinnaar is evengoed zintuiglijk waar-
neembaar.

Als ik dat niet kon gelooven, ware ik de ellen-
digste van alle schepselen.

De zintuiglijke waarneembaarheid is voor mij
geen bijzaak op Paschen, maar hoofdzaak.

Weliswaar leef ik thans nog door geloof en niet
door aanschouwen.

Weliswaar is mijn Jezus thans nog aan mijn
zintuiglijke waarneming onttrokken.

Maar mijn niere verlangen in mijn schoot om
Hem, den Zintuiglijk Waarneembare straks niet
alleen met zielsog, maar ook met mijn lichamelijk
oog te zien.

En dat verlangen zal bevredigd worden.

Want ik heb de belofte.

Ik zal Hem zien gelijk Hij is.

Mijn oogen zullen den Koning zien in Zijn
onvergelykelijke schoonheid.

Hij verzekert mij op dit Paascheest: Ik leef en
gij zult leven.

Ik zal leven gelijk Hij.

Niet slechts als afgescheiden ziel.

Maar als het volmaakte zal gekomen zijn ook
in een zintuiglijk waarneembaar lichaam.

Ik zal Hem mogen aanraken.

Ik zal, wat aan de Magdaleensche niet vergund
was, Zijn voeten mogen kussen.

Ik zal Hem hartelijk mogen omhelzen.

Ik zal als vol mensch mij aan Hem, nog voller
mensch, in Wien de volheid der Godheid lichamelijk
woont, mogen verzadigen.

Dan zal het altijd Paascheest voor mij zijn.

En gij, o ongeloofige, zult Hem ook zien.

Niet verscholen achter een wolk.

Maar zittend op een wolk.

Dan zult gij, hoe religieus gij uw ongelooft ook
inleedt, moeten getuigen: en loch was Hij zint-
tuiglijk waarneembaar.

Gij zult Hem aanschouwen, maar niet van naby.

Gij zult Hem zien, dien gij in uw ongelooft door-
stoken hebt.

En gij zult rouw bedrijven.

Maar het zal een te laat berouw zijn.

De gemeente van dezen dag achte het zintuiglijk
waarneembare in het Paascheit toch niet van on-
dergeschikt gewicht.

Zij late het in haar Paaschzangen volle recht
wedervaren.

Alzoo vange zij het eeuwige Paascheest reeds
in deze dagen aan.

HEPP.

UIT DE SCHRIFT.

Indien niet... maar nu...

1 Cor. 15:14-20

Ons Paascheest brengt ons weer den blijden
jubel van Jezus' verrijzenis uit de dooden.

Velen ontkennen helaas! Jezus' lichamelijke op-
standing.

De kerk van Christus belijdt ze met heilige geest-
drift.

Reeds in Paulus' dagen vond ze bestrijding. De
apostel waarschuwt de Corinthiërs voor de gevol-
gen wanneer zij gehoor geven aan de dwaling.